

Rustig moment aan de Singel ...

Nog geen 100 jaar geleden zou het vinden van een plekje aan de Singel onmogelijk zijn geweest. Sterker nog, de Singel bestond nog niet. Op de huidige plek vond men griendhout, omgeven door krekens. Pas na het aanleggen van de nieuwe dijk, de Merwesingel, en het volstorten met zand van het gebied tussen Middeldiep en Merwede werd de Singel bereikbaar. Hangplek? De oudjes hadden wel iets anders aan hun hoofd.

Kaolende kruine

'k Weet nie of 't jullies ok opgevaalle is, mor onderlest, toe 't is behoorlijk hard gewaaid had, toe lekend 't midde in de zeumer wel of 't haarest geworre was. De straete bij ons op d'n Ouwe uitbraaijing lagge vol met afgewaaide blaore van de bôôme aan de Maarewesingel. Nou mot jie ok wete datte me d'r in de zeumerdag een soortement van hangplek voor ouweres van gemaakt hebbe daer langs de revier. We zitte d'r somwaaile met 'n mannechie of acht op de banksies, die nermaol gesproke hêêmel in de schaodu staon. Ommers, die ouwe dikke bôôme aan de Singel staon 's zeumers zô zwaer in 't blad, dat 't

zonnechie d'r gêên gat in ziet om d'r deurheen te schijne. Van 't jaer is 't aandere, 't blad wat 'r nou al van afgewaaid is, dat was bekant dor, gerimpeld en opgedrôôgd. 't Ritselde as 't over de straet woei en 't blad dà nog aan de bôôme is blijve zitte, is mor amper haalef zô grôôt as nermaol. Zôôdoende kijk ie dwars deur de takke heen naer de lucht, mor evegoed, en dà zà je dan ok wel begrijpe, kan 't zonnechie z'n weg deur de blaore hene vinge. 't Gevolleg is dà je nou nie meer hêêlemael uit de zon in de schaodu kan zitte op die banksies langs de revier.

Nou hen we aal met aal pas twêê hêête daege magge beleve deuze zeumer, mor mijn is 't aareg opgevaalle dat 'r lang nie zôôvel Slierechters de koelte van 't lommer langs de Singel opgezocht hebbe. 't Was zellefs maarekwaerdig stillechies te noeme, zôô waainig belangstelling as t'r voor was. 'k Hè m'n aage afgevrooge of de bôôme meschie een bietjie zieksies zouwe weze, of hen ze te lije van d'n drôôgte in de lente en de voorzeumer? Of hen ze nou uitaaindelijk te lije van dà damwand wat ovve ze indertijd in 't kaoder van de Deltaohôôgte met d'n dijkverzwaering daer onderlangs de glooing hen geslooge? Wie 't weet mag 't zegge, voor mijn is 't een grôôt raedsel.

'k Het 'r bij Jan en Aalleman naer geïnfërmeerd à 'k 'r langs fietste en het ondertusse wel opgemaarekt, dà 'k nie d'n êênigste ben die 't gewaor geworre is. Êên van de beweuners van 'De Goudkust' wis me te vertelle dat ie tot nou toe (haalef juni) al nege grôôte blaauwe vuiliszakke mè blaore van z'n gezonnechie hà motte kluitruive. Nermaol is dat de hoeveulhaaid die die in oktober gewend was bij mekaor te haareke. 'k Het nog is goed naer dat afgwaaide blad gekeke en d'r zit gêên gevreet aan, dus insecte kanne me ok de schuld nie geve!

Huib Kraaijeveld